

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010161
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6722010161.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikuša a JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M., v trestnej veci obžalovanej A. B., stíhanej pre zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 13. 11. 2025 o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/30/2022 zo dňa 24.06.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/30/2022 zo dňa 24.06.2024 bola obžalovaná A. B. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodená spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen, sp. zn. 1 Pv 272/18/6611-76 zo dňa 21.03.2022, pre zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

v septembri roku 2012 vycestovala do Írskej republiky, kde sa zamestnala v reštauračnom zariadení „Take Away“ v meste Gothahork, kde sa zoznámila s osobou C. C., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan Indickej republiky, ktorý ju začal zvädzať a následne ju požiadal o uzatvorenie manželstva z dôvodu, aby mohol aj naďalej ostať žiť a pracovať v Írskej republike ako aj v krajinách Európskej únie a aby sa mohli spolu navzájom spoznávať a po svadbe sa o ňu bude starať a živiť ju, s čím A. B. súhlasila a dňa 16.07.2013 s menovaným uzavrela manželstvo v meste Stranorlar v Írsku, následne krátko po uzavretí manželstva ju manžel C. C. začal odmietať, stratil o ňu záujem a vzhľadom k tomu, že k sebe nič necítili a manželstvo bolo uzavreté len účelovo, mali odlišné tradície, zvyklosti, kultúru a manželstvo neplnilo svoj účel, A. B. opustila ich spoločnú domácnosť a vrátila sa z Írskej republiky späť na Slovensko,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podala odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní prokurátorka, v neprospech obžalovanej A. B.. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že sa nestotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že vykonaným dokazovaním v trestnom konaní nebola preukázaná subjektívna, ani objektívna stránka žalovaného trestného činu. V tomto smere poukázala na ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ktoré upravuje zásady vyhodnotenia dôkazov. Prokurátorka sa nestotožnila so závermi súdu, že v trestnom konaní nebola preukázaná subjektívna a objektívna stránka žalovaného trestného činu, že obžalovaná sa v procesnom postavení obvinenej ku skutku doznela. Ďalej poukázala na rozporné tvrdenia obžalovanej a svedka C. C. vo vzťahu k miestu uzavretia manželstva a že pred uzatvorením manželstva nepracoval, že s obžalovanou sa spoznal prostredníctvom sociálnych sietí. Poukázala tiež na to, že v roku 2013 až 2014 neopatrovala svojho otca D. B. v mieste jeho bydliska, keďže o tom lekár E. C. F. v správe zo dňa 05.03.2019 uviedol, že nemal o tejto skutočnosti vedomosť.

Ďalej prokurátorka poukázala na to, že o účelnosti uzatvorenia manželstva medzi obžalovanou a C. C. nasvedčovalo aj neoznámenie obžalovanej Slovenskej republike, že uzavrela manželstvo v štáte svojho pobytu (v Írskej republike).

Súčasne prokurátorka vyhodnotila naplnenie objektívnej stránky predmetného trestného činu vo vzťahu k podmienkam , ktoré musel C. C. ako občan Indie splniť, aby mohol zotrvať v Írsku. Domnieva sa, že osobe C. C. bola priamo alebo nepriamo zabezpečená finančná výhoda alebo iná materiálna výhoda, keď uzatvorením manželstva s obžalovanou mal získať štatút rodinného príslušníka osoby EÚ. O účelnosti uzavretia manželstva obžalovanej svedčí aj to, že na svadbe sa nezúčastnili osoby príbuzné obžalovanej, prípadne jej známami zo Slovenskej republiky.

V závere odvolania konštatovala, že predmetný zločin prevádzачstva podľa § 356 Trestného zákona je ohrozovací delikt, kde sa nevyžaduje, aby došlo k dokonaniu skutku.

V neposlednom rade okresná prokurátorka poukázala na to, že okresný súd v podstate si osvojil obranu obžalovanej o tom, že konala v dobrom úmysle. Napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sa jej javí ako rozhodnutie jednostranné, prikláňajúce sa výlučne k obhajobe obžalovanej, pričom sa dostatočne nevysporiadal so obžalobnými argumentami. Preto navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že na základe odvolania okresného prokurátora, ktoré bolo na dnešnom verejnom zasadnutí zreferované navrhuje, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí uviedol, že právny názor krajského súdu v tejto veci bol deklarovaný už pri prvom rozhodovaní vo veci, od tej doby nedošlo k zmene dôkaznej situácie, podľa záverov obhajoby nebola naplnená subjektívna, ani objektívna stránka predmetného zločinu. Z toho dôvodu obhajoba navrhla odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokurátorky nie je dôvodná.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu, vrátane doplnenia dokazovania po vrátení veci tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku, pričom tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že krajský súd vo veci po prvýkrát rozhodol dňa 3. januára 2024, kedy napadnutý rozsudok zrušil ako predčasne vyhlásený a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

V odôvodnení druhého vyhláseného rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akým spôsobom sa súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, najmä s obsahom výpovedí obžalovanej, svedka D. B., svedkyne E. B. G. a A. H.. Prvostupňový súd sa rovnako oboznámil s výpoveďou svedka C. C., ktorý bol vypočutý formou dožiadania v Írskej republike (č. I. 63 až 84), ako aj z listinných dôkazov, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní, ktoré viedli súd k správnej úvahe, že obžalovanú spod obžaloby oslobodil.

V tomto smere krajský súd uvádza, že nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení prvostupňového súdu, pretože tieto zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd sa pri hodnotení dôkazov v tomto prípade stotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu uvedenou v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátorky, s tými sa vysporiadal okresný súd vo vzťahu k naplneniu, či nenaplneniu objektívnej stránky trestného činu (str. rozsudku č. 7 až 8). Rovnako pokiaľ ide o účelovosť uzatvorenia manželstva, ktorú namietala prokurátorka, okresný súd správne uviedol, že k uzatvoreniu manželstva došlo až po uplynutí desiatich mesiacov po tom, ako obžalovaná pricestovala do Írska a spoznala sa tam so C. C.. Z výpovede obžalovanej potom vyplynulo, akú kvalitu mal ich vzťah, kde bývali, ako žili a pracovali, vrátane toho, kedy sa vzťah pokazil. Touto skutočnosťou bolo nútenie obžalovanej Sudeep Sudeepom, aby zostala doma a nepracovala, čo obžalovaná nechcela urobiť, pretože chcela si zarobiť peniaze pre seba. V tomto smere výpoveď obžalovanej nie je v rozpore ani s tvrdením Sudeep Sudeepa, že sa spoznali na sociálnych sieťach. Napriek tomu, že počiatočný impulz so zoznámením mohol byť cez sociálne siete, faktom je, že obžalovaná vycestovala do Írska, kde sa 10 mesiacov spoznávali, žili spolu v rámci svojich možností a napokon uzatvorili manželstvo. Z výpovede matky obžalovanej A. H. vyplynulo, že obžalovaná bola skôr naivná, v Slovenskej republike mala problém si nájsť priateľa kvôli váhe a aj kvôli naivite. Preto niet dôvod neveriť obžalovanej o jej úmysle sa vydať za muža, ktorý ju požiadal o ruku. Navyše s argumentáciou prokurátorky, že účelnosť manželstva preukazuje aj neprítomnosť príbuzných a známych na svadbe sa odvolací súd absolútne nestotožnil, keďže tento argument je bez výpovednej hodnoty, pričom otec obžalovanej vyhlásil, prečo sa nezúčastnil na svadbe. Rovnako skutočnosť, že obžalovaná nenahlásila uzavretie manželstva v krajine jej pobytu Slovenskej republike v podstate nič nepreukazuje. Obžalovaná v tejto súvislosti uviedla, že o takej skutočnosti nemala vedomosť. Pokiaľ ide o argument prokurátorky, že obžalovaná neopatrovala otca, pričom túto argumentáciu opierala o správu E. C. I., ktorý konštatoval, že nemá vedomosť o tom, že by obžalovaná bola určená za opatrovníčku. Toto vyjadrenie lekára odvolací súd vyhodnotil ako irelevantné. Otec obžalovanej v tejto súvislosti vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaná po svadbe prišla na Slovensko, lebo ochorel. Rovnako aj ostatné námietky prokurátorky krajský súd vyhodnotil ako irelevantné, pričom k väčšine namietaných skutočností sa odvolací súd vyjadril už vo svojom prvom rozhodnutí (uznesenie sp. zn. 5To/66/2023 zo dňa 03.01.2024), ktorým zrušil prvý vynesený rozsudok vo veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd sa stotožnil so zisteným skutkovým stavom, ktorý zodpovedá stavu veci, ako aj s právnym posúdením konania obžalovanej, ktoré viedlo súd k oslobodeniu obžalovanej spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b) Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom. Obžalovaná nenaplnila všetky znaky skutkovej podstaty zločinu prevádzačstva zmysle § 356 Trestného zákona, predovšetkým z hľadiska objektívnej a subjektívnej stránky trestného činu.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie okresnej prokurátorky zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.